"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମମାନଙ୍କୁ ରୋଜଗାର କରିବାର ବହୁତ ସଉକ ରହିବା ଦରକାର, ଏହି ପାଠପଢିବା ଭିତରେ ହିଁ ରୋଜଗାର ରହିଛି" ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଜ୍ଞାନ ବିନା କେଉଁ ଖୁସୀର କଥା ମଧ୍ୟ ବିଘ୍ନ ରୂପ ହୋଇଯାଇଥାଏ?

ଉତ୍ତର:- ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବା, ଏହା ତ ବଡ ଖୁସିର କଥା କିନ୍ତୁ ଯଦି ଯଥାର୍ଥ ରୂପରେ ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ତେବେ ଆହୁରି ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିଥା'ନ୍ତି । ଧରିନିଅ କାହାକୁ ବାବାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେଲା ଏବଂ ବିନ୍ଦୁକୁ ଦେଖିଲେ ତେବେ ସେଥିରୁ କ'ଣ ବୁଝିବେ, ବରଂ ଆହୁରି ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିଯିବେ, ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ବିନା ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଦ୍□ାରା କୌଣସି ବି ଫାଇଦା ହୁଏ ନାହିଁ ବରଂ ଏଥିରେ ଆହୁରି ମାୟାର ବିଘ୍ନ ପଡିଚାଲିଥାଏ । କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ତ ସାକ୍ଷାତ୍କାରର ଓଲଟା ନିଶା ମଧ୍ୟ ଚଢି ଯାଇଥାଏ ।

ଗୀତ:- ତକଦୀର ଜଗାକର ଆୟି ହୁଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ନୂଆମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲେ, ପୁରୁଣାମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲେ । କୁମାରମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଏହା ପାଠଶାଳା ଅଟେ । ପାଠଶାଳାରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଭାଗ୍ୟ ଗଢାଯାଇଥାଏ । ଦୁନିଆର ପାଠପଢାରେ ତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଭାଗ୍ୟ ରହିଛି । କେହି ଡାକ୍ତର ହେବାର, କେହି ବାରିଷ୍ଟର ହେବାର ଭାଗ୍ୟ ଗଢିଥାନ୍ତି । ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବା ଏମ୍-ଅବଜେକ୍ଟ କୁହାଯାଉଛି । ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବା ବିନା ପାଠଶାଳାରେ କ'ଣ ପଢିବେ । ଏବେ ଏଠାରେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିକରି ଆସିଛୁ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ନିଜର ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ନେବାକୁ ଆସିଛୁ । ଏହି ରାଜଯୋଗ ହେଉଛି ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ, ହଠଯୋଗ ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପାଇଁ । ସେମାନେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପାଇଁ ବାରିଷ୍ଟର, ଇଞ୍ଜିନିୟର, ସର୍ଜନ ଆଦି ହୋଇଥାନ୍ତି । ସେସବୁ ହେଉ ହେଉ ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ କାହିଁକି ନା ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ତ ସମୟ ବହୁତ କମ୍ ରହିଛି । ଏହା ତ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ସେମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ପାଇଁ ଅଟେ ଅଥବା ଏହି ଜନ୍ମ ପାଇଁ । ତୁମର ଏହି ପାଠପଢା ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଭାଗ୍ୟ ତିଆରି କରି ଆସିଛ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତୁମକୁ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ମିଳିବ । ଏଠାରେ କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି? ବେହଦର ବାବା, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବ । ଯେପରି ଡାକ୍ତରଙ୍କଠାରୁ ଡାକ୍ତରୀର ଜ୍ଞାନ ଧନ ପାଉଛନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ଏହି ଜନ୍ମର ପ୍ରାପ୍ତି, ପ୍ରଥମତଃ ପ୍ରାପ୍ତି ମିଳୁଛି ଲୌକିକ ପିତାଙ୍କଠାରୁ, ଦ୍□ିତୀୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି ନିଜର ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା । ଆଚ୍ଛା ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ବୁଢା ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି, କ'ଣ ଚାହିଁଥା'ନ୍ତି? କହିଥା'ନ୍ତି ଆମକୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ଯିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ । ଆମକୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦିଅ । ଏଠାରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଶାନ୍ତିଧାମ ନେଇଯାଅ । ଏବେ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ଏହି ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, ବାକି ଗୁରୁଙ୍କଠାରୁ କିଛି ବି ମିଳୁନାହିଁ । ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଖରେ ପାଠପଢି କିଛି ନା କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇଥା'ନ୍ତି । ପାଠପଢି ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ସିଲେଇ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଆଜୀବିକା ତ ଦରକାର ନା । ବାପର ସମ୍ପତ୍ତି ଥାଇ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢିଥାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ରୋଜଗାର କରିବୁ । ଗୁରୁଙ୍କ ଦ୍□ାରା କିଛି ବି ରୋଜଗାର ହୋଇ ନ ଥାଏ । ହଁ-କେହି-କେହି ଗୀତା ଆଦି ଭଲ ଭାବରେ ପଢି ପୁଣି ଗୀତା ଉପରେ ଭାଷଣ ଆଦି କରିଥା'ନ୍ତି । ଏସବୁ ହେଉଛି ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ ପାଇଁ । ଏବେ ତ ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକରେ ଆମେ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିବା । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବାକୁ ଆସିଛୁ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ପିତାଙ୍କର ଅଥବା ନିଜର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ହାତ ପୁଣି ଖାଲି ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ରୋଜଗାର ଦରକାର । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ତ ତାହା କରାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଶିବବାବା ରୋଜଗାର କରାଉଛନ୍ତି । ଏଠାକୁ ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବାକୁ ଆସିଛ । ଏହି ବାବା ହିଁ ତୁମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସିଏ ସଂଗମରେ ହିଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ରୋଜଗାର କରିବା ଶିଖାଇଥା'ନ୍ତି । ଆମେ ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଅଳ୍ପ ଦିନ ରହିବା । ଏହି କଥା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନେ କହିବେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପୁଣି କେବେ ଆସିବ, ଏମାନେ ସବୁ କାହାଣୀ କହୁଛନ୍ତି । ଏହିପରି ଚିନ୍ତାଧାରା ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ଥିବା ପିତା କହିବ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ପୁଅ କହିବ ଏ ସବୁ ମନଗଢା କଥା । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଇଏ ଆମର ବାପ, ଶିକ୍ଷକ, ସତଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଆସୁ ହିଁ ଛନ୍ତି ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଯଦି କେହି ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଗଢୁନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ସେ କିଛି ବି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଘରେ ସ୍ତ୍ରୀ ପଢୁଛି, ପୁରୁଷ ପଢୁନାହିଁ, ପିଲା ପଢୁଛନ୍ତି, ମା-ବାପା ପଢୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହିପରି ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଆରମ୍ଭରୁ ଏଠାକୁ ପୂରା କୁଟୁମ୍ବ ସହିତ ଆସିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମାୟାର ତୋଫାନ ଲାଗିବା ଦ୍□ାରା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ଶୁଣିଲେ, କହିଲେ, ପୁଣି ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡି ଚାଲି ଗଲେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କର ହେଉଛନ୍ତି, ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି ତଥାପି ମଧ୍ୟ.. ହାୟ ହାତ

ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି, ଡ୍ରାମାର ନିୟମ ଏହିଭଳି । ବାବା ନିଜେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ହାୟ ଡ୍ରାମା, ହାୟ ମାୟା । ଏହା ଡ୍ରାମାର କଥା ହେଲା ନା । ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷ ପରସ୍ପରକୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବାପକୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି, ଏଠାରେ ତ ସେ କଥା ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ କେହି କାହାକୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ତ ଆସିଛନ୍ତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର କରାଇବା ପାଇଁ । ବାବା କ'ଣ କାହାକୁ ଖାଲରେ ପକାଇବେ । ବାବା ତ ପତିତ-ପାବନ, ଦୟାର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଗାଇଡ୍ ହୋଇ ସାଥିରେ ନେଇଯିବେ, ଏପରି କୌଣସି ଲୌକିକ ଗୁରୁ କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବି, ଏପରି ଗୁରୁ କେବେ ଦେଖିଛ, କେବେ ଶୁଣିଛ? ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ପଚାର - ଆପଣଙ୍କର ଏତେ ଅନୁଗାମୀ ଅଛନ୍ତି, ଯଦି ତୁମେ ଶରୀର ଛାଡି ଚାଲିଯିବ ତେବେ କ'ଣ ଏହି ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସାଥୀରେ ନେଇ କରିଯିବ? ଏପରି ତ କେବେ କେହି କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବି । ଏକଥା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କେବେ କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ବାଣଧାମ ଅଥବା ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯିବି । ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ କେହି ପଚାରି ବି ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆପଣ ଆମକୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବେ? ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି ଭଗବାନୁବାଚ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବି । ମଶା ସଦୃଶ ସମସ୍ତେ ଯାଇଥାନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । କଳିଯୁଗରେ ତ ଢେର ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି କେବଳ ଆତ୍ମାମାନେ ହିସାବ କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରି ଚାଲିଯିବେ । ଯିବେ ନିଶ୍ଚୟ, ଏତେ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛ - ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଶରୀର ତ ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ନିଜେ ମଲେ ଦୁନିଆ ମଲା । ନିଜକୁ କେବଳ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ତ ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ । ଏହି ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଅଟେ । ଯେପରି ପୁରୁଣା ଘରେ ବସି ନୂଆ ଘର ତିଆରି ହେବାର ଦେଖି ଭାବନ୍ତି ଯେ ଆମ ପାଇଁ ହିଁ ତିଆରି ହେଉଛି । ବୁଦ୍ଧି ନୂଆ ଘର ଆଡକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଏପରି ସଜାଅ, ଏପରି କର । ପୁରୁଣାରୁ ସବୁ ମମତ୍□ ତୁଟି ନୂଆରେ ଯୋଡି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି ହଦର ଦୁନିଆର କଥା । ଏହା ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୁନିଆର କଥା । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ମମତ୍□ ତୁଟାଇ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ନୂଆ ଦୁନିଆ ହେଉଛି ସ୍□ର୍ଗ । ସେଠାରେ ଆମେ ରାଜା ପଦ ପାଇବା । ଆମେ ଯେତେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବା, ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା କରିବା, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା, ସେତେ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିବ । ଏହା ବହୁତ ବଡ ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ । ଆମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସ୍□ର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ପାଉଛୁ । ସାହୁକାର ହେବା ତ ଭଲ କଥା ଅଟେ ନା । ଲମ୍ବା ଆୟୁ ମିଳିଲେ ତ ଭଲ ନା । ଯେତେ ଯିଏ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରକୁ ୟାଦ କରିବେ, ଅନ୍ୟକୁ ନିଜ ସମାନ କରିବେ ସେତେ ଲାଭ ପାଇବେ । ରାଜା ହେବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରଦର୍ଶନୀକୁ କେତେ ଢେର ଆତ୍ମା ଆସୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଜା ହେବେ କାହିଁକି ନା ଏହି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନର ବିନାଶ ତ ହୁଏ ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯିବ - ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଅଧିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ କଲେ ପ୍ରଜାରେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ନଚେତ୍ ତ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ହେବେ । କ୍ରମଅନୁସାରେ ତ ରହିବେ ନା । ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଦେବତାମାନେ ହିଁ ରହିବେ ।

ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି - ୟାଦର ଯାତ୍ରା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସତ୍□ପ୍ରଧାନ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବ । ମାଲିକ ତ ରାଜା ପ୍ରଜା ସମସ୍ତେ ହେବେ । ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ କହିବେ ଆମର ଭାରତ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ବାସ୍ତବରେ ଭାରତ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା । ଏବେ ଦେଖ କ'ଣ ହୋଇଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା ନିଶ୍ଚିତ । ଏବେ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ହିଁ ଗରୀବ ହୋଇଯାଇଛି । ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତ ସବୁଠାରୁ ସାହୁକାର ଥିଲା । ତୁମେ ଜାଣିଛ - ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଭାରତବାସୀ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବୀ-ଦେବତା କୁଳର ଥିଲୁ । ଆଉ ତ କାହାକୁ ଦେବତା ବୋଲି କୁହାଯାଉ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ କନ୍ୟାମାନେ ଏହି ପାଠ ପଢୁଛ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ନା । ତୁମ ପାଖରେ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି, ତୁମେ ସିଦ୍ଧ କରି କହିପାରିବ - ଏମାନେ ଏହି ପଦ କିପରି ପାଇଲେ? ତିଥି-ତାରିଖ ସହିତ ତୁମେ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିପାରିବ । ଏହି ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ପୁଣି ଏହି ପଦ ପାଉଛୁ । ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ତୁମକୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ୨୧ ଜନ୍ମର ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଦେବୀ-ଦେବତା, ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ତୁମେ ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ । ଶିବବାବା ଦାଦା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ଏହାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଶୁଣୁଛି, ଆତ୍ମା ହିଁ ଧାରଣ କରୁଛି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମୂଳକଥା । ଚିତ୍ର ତ ଶିବଙ୍କର ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଚିତ୍ର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କର ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର ହେଉଛନ୍ତି ସୂକ୍ଷ୍ମବତନବାସୀ ଦେବତା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଏହିଠାରେ ରହିବା ଦରକାର । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଢେର ଅଛନ୍ତି । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନ ହୋଇଛନ୍ତି, ବ୍ରାହ୍ମଣ ନ ହୋଇଛନ୍ତି, ତେବେ ଶିବବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି କିପରି ନେବେ । ଗର୍ଭରୁ ତ ଏତେ ସନ୍ତାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ । ତୁମେ କହୁଛ ଆମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ଅଟୁ । ସେମାନେ ଗୁରୁମାନଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ ପିତା-ଶିକ୍ଷକ-ସତଗୁରୁ କହୁଛ ତାହା ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ କହୁନାହିଁ । ପିତା-ଶିକ୍ଷକ-ସଦ୍‌ଗୁରୁ ନିରାକାର ଶିବବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ସେହି ନିରାକାର ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ସାକାର ଦ୍□ାରା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ହିଁ କହୁଛି । ଆତ୍ମା କହୁଛି ମୋର ଶରୀରକୁ ହଇରାଣ କରନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଦୁଃଖୀ ହୋଇଥାଏ ସେ ସମୟରେ ତାକୁ ବୁଝାଯାଇଥାଏ ଯେ ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି, ପାରଲୌକିକ ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ବାକି ଯାହା କିଛି ବି ଅଛି, ସେ ସବୁ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ

ମୃତ୍ୟୁଲୋକ କୁହାଯାଉଛି, ସ୍□ର୍ଗ ତ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଦିଲ□ାଡା ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତଳେ ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି, ଉପରେ ସ୍□ର୍ଗ ରହିଛି ନଚେତ୍ କେଉଁଠାରେ ଦେଖାଇବେ । ଉପରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଦେବତାମାନେ ତ ଏହିଠାରେ ରହିବେ ନା । ବୁଝାଇବାର କାଇଦା ଆବଶ୍ୟକ । ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ - ଏହା ଶିବବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ଅଟେ, ଯେଉଁ ଶିବବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ । କିନ୍ତୁ ବିନ୍ଦୁର ପୂଜା କିପରି କରାଯିବ, ଫଳଫୁଲ କିପରି ଚଢାଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ବଡ ରୂପରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ରୂପ ଏତେ ବଡ ନୁହେଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ଭୃକୁଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଚମକୁଛି ଅଜବ ତାରକା । ସେ ତ ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । ବଡ ଜିନିଷ ହୋଇଥିଲେ ତ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ତୁରନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ଧରିପାରିଥାନ୍ତେ । ନା ସିଏ ଏତେ ହଜାର ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ତେଜସ୍□ୀ ଅଟନ୍ତି, ସେପରି କିଛି ନୁହେଁ । କେହି-କେହି ଭକ୍ତମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସୁଛନ୍ତି ନା, କହୁଛନ୍ତି ବାସ୍ ଆମକୁ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦେଖାଯାଉଛି । ବାବା ଜାଣିଯାନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପୂରା ପରିଚୟ ମିଳିନାହିଁ । ଏବେ ଭାଗ୍ୟ ହିଁ ଖୋଲି ନାହିଁ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବାଙ୍କୁ ନ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଏକଥା ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମର ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ଅଟେ, ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହିପରି ଭାବି ଯେବେ ୟାଦ କରିବେ ତେବେ ଯାଇ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ବାକି ଇଏ ଦେଖାଯାଉଛି, ଏପରି ଦେଖାଯାଉଛି, ସେପରି ଦେଖାଯାଉଛି....ଏହାକୁ ପୁଣି ମାୟାର ବିଘ୍ନ କୁହାଯାଉଛି ।

ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ ଖୁସିରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ଆମକୁ ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରି ବହୁତ ଖୁସୀରେ ନୃତ୍ୟ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍□ାରା କୌଣସି ସଦ୍‌ଗତି ହୋଇ ନ ଥାଏ । ଏହି ସାକ୍ଷାତ୍କାର ତ ଅନାୟାସରେ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ନ ପଢିବ ତେବେ ପ୍ରଜା ପଦ ପାଇବ । ସାକ୍ଷାତ୍କାରର ମଧ୍ୟ ଫାଇଦା ତ ମିଳିବ ନା । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଯେବେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ଯାଇ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ଟିକିଏ ପରିଶ୍ରମ କଲେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ଫାଇଦା କିଛି ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପୁରୀକୁ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ପ୍ରଜା ଆଦି ହେବେ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଶିବବାବା ଆମକୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା ପବିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ କେହି-କେହି ପବିତ୍ର ବି ରହିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି, କେବେ କେବେ ପତିତ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଲୁଚି କରି ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ତ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରୁଛନ୍ତି । ନିଜକୁ ହିଁ ଠକୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଠକିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଠକାମି କରି କୌଣସି ପଇସା ନେବାର ଅଛି କି? ଶିବବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ କାଇଦା ଅନୁସାରେ ନ ଚାଲିଲେ କ'ଣ ଅବସ୍ଥା ହେବ । ବୁଝାଯିବ ଯେ ୟାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ହିଁ ନାହିଁ । ଯିଏ ପାଠ ପଢିବେ ନାହିଁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଅନେକଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଚାଲିବେ, ତେଣୁ ପ୍ରଥମତଃ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଦ୍□ିତୀୟରେ ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । କୌଣସି ବି ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧ କାମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ବାବା ତ ବୁଝାଇବେ ନା ତୁମର ଚଳଣି ଠିକ୍ ନାହିଁ । ବାବା ତ ରୋଜଗାର କରିବାର ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି ପୁଣି କେହି କରୁ ବା ନ କରୁ ଏହା ସେମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ । ଦଣ୍ଡ ପାଇ ପୁଣି ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ତ ଫେରି ଯିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । କିଛି ବି ମିଳିବ ନାହିଁ । ଆସୁଛନ୍ତି ତ ବହୁତ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର କଥା ରହିଛି । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ବାବା ଆମେ ତ ସ୍□ର୍ଗର ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜପଦ ପାଇବୁ । ଏହା ରାଜଯୋଗ ଅଟେ ନା । ଛାତ୍ରମାନେ ବୃତ୍ତି ମଧ୍ୟ ନେଇଥାନ୍ତି ନା । ପାସ୍ ହେଲାବାଲାଙ୍କୁ ବୃତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ଏହି ମାଳା ସେହିମାନଙ୍କର ତିଆରି ହୋଇଛି ଯେଉଁମାନେ ବୃତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ଯେତିକି-ଯେତିକି ଯେଉଳି ପାସ୍ ହେବେ ସେହିପରି ବୃତ୍ତି ମିଳିବ । ଏହିପରି ମାଳା ତିଆରି ହୋଇଛି । ବୃତ୍ତି ନେଉଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ-ହୋଇ ହଜାର ହଜାର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ରାଜା ପଦ ପାଇବା ହେଉଛି ବୃତ୍ତି ପାଇବା । ଯିଏ ଭଲ ଭାବରେ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି ସେ ଗୁପ୍ତରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ବହୁତ ନୂଆ ନୂଆ ଛାତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ଆଗକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଯେପରି ଦେଖ କେତେକ କନ୍ୟା ଆସୁଛନ୍ତି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମକୁ ଏହି ପାଠପଢା ତ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗୁଛି, ଆମେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛୁ ଏହି ଭୌତିକ ପାଠପଢା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ପୁଣି ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଠପଢାରେ ଲାଗିଯାଇ ନିଜର ଜୀବନ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରିବୁ । ଆମେ ନିଜର ସଚ୍ଚା ରୋଜଗାର କରି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବୁ । କେତେ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଏବେ ନ ନେଲେ ପୁଣି କେବେ ନେଇ ପାରିବୁନାହିଁ । ପାଠପଢାର ସଉକ ରହିଥାଏ ନା । କାହାକୁ କାହାକୁ ତ ଟିକିଏ ହେଲେ ବି ବୁଝିବାର ସଉକ ନାହିଁ । ପୁରୁଣାମାନଙ୍କର ବି ଏତେ ସଉକ ନାହିଁ, ଯେତେ ନୂଆମାନଙ୍କର ଅଛି । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ନା । କୁହାଯିବ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ, ତେବେ ଭଗବାନ ବି କ'ଣ କରିବେ । ଶିକ୍ଷକ ତ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିଜର ଦୁର୍ବଳତା ଗୁଡିକୁ ଲୁଚାଇବା ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ଠକିବା ଅଟେ - ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ନିଜ ସହିତ ଠକାମୀ କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବି କାଇଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରୀମତ ବିରୁଦ୍ଧରେ କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ । ପାଠପଢାର ସଉକ ରଖିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସମାନ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଅମୃତବେଳାରେ ସାହାଯ୍ୟ ବା ଶ୍ରୀମତର ପାଳନା ଦ୍□ାରା ସ୍ମୃତିକୁ ସମର୍ଥବାନ କରୁଥିବା ସ୍ମୃତି ସ୍□ରୂପ ଭବ ।
ଯଦି ନିଜର ସ୍ମୃତିକୁ ସମର୍ଥବାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ବା ସ୍□ତଃ ହିଁ ସ୍ମୃତି ସ୍□ରୂପ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଅମୃତବେଳା ସମୟର ମହତ୍□କୁ ଜାଣ । ଯେଉଁଭଳି ଶ୍ରୀମତ ମିଳିଛି ସେହିଭଳି ସମୟକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବା ସହିତ ସମୟ ଅନୁରୂପ କର୍ମ କର ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ତା' ହେଲେ ସହଜରେ ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି କରିପାରିବ ଏବଂ ମେହନତରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଅମୃତବେଳାର ମହତ୍□କୁ ଜାଣି ସେହି ଅନୁସାରେ ଚାଲିବା ଦ୍□ାରା ତୁମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ମହତ୍□ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ସେହି ସମୟରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନୀରବତା ରହିଥାଏ, ସେଇଥିପାଇଁ ସହଜରେ ସ୍ମୃତିକୁ ସମର୍ଥବାନ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯୋଗ ଏବଂ ନିଃସ୍□ାର୍ଥ ସେବା ଦ୍□ାରା ମାୟାଜିତ୍ ହେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ସଦା ବିଜୟୀ ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏକତା ଏବଂ ବିଶ୍□ାସର ବିଶେଷତା ଦ୍□ାରା ସଫଳତା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅ ।

ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପରସ୍ପର ସହିତ ସମ୍ପର୍କର ଭାଷା ଅବ୍ୟକ୍ତଭାବ ଯୁକ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଯେପରି ଫରିସ୍ତାମାନେ ବା ଆତ୍ମାମାନେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ କାହାଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା କାହାର ଭୁଲ୍‌କୁ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ସ୍□ୀକାର କର ନାହିଁ କି କାହାକୁ ସ୍□ୀକାର କରାଅ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ତୁମର ସ୍ଥିତି ଏହିଭଳି ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କର ଯେଉଁ ଶୁଭକାମନା ରହିଛି ଯେ - ଏକମତବାଲା ସଂଗଠନ ତିଆରି ହେଉ, ତାହା ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ ସାକାର ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବାବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବେ ।